

Кажи да видимъ: имашъ ли го толкозь за лесно да отбутнешъ толкози други благородны, които произхождатъ отъ знамениты родители, и да убѣдишъ Павла, Фабія Максима, Косса и Сервиліевцытъ да тя припознаѣтъ за императоръ надъ себе си? — Блазни ли тя да може да стане това?”

И тъй като слѣдуваше така да говори Августъ до два часа наредъ, и нарочно продължаваше самото наказаніе което имаше на умъ да наложи на повинныйтъ, най-послѣ му рече:

“ Цинно! Нека прѣдадемъ всичко това на вѣчно забравяніе. Другъ пѣтъ ти дадохъ животътъ ти като на непріятель, днесъ ти го покланявамъ като на пріятель. Да почнемъ отъ сега да бждемъ искренны пріатели, и да направимъ сумнително това да ли азъ ще покажѣ по-големо великодушіе, като тя прощавамъ, или ты по-големѣ признателность за прощаніѣтъ. ”

Послѣ му даде консулството за идуща